مقالاتی که در این صفحه منتشر می‌شود، از مهم‌ترین منابع خارجی درباره مجموعه موضوعات مرتبط با ایران یا دیگر تحولات و رویدادهای مهم جهان گزینش شده است. هدف اصلی از انتشار این مقالات، ارائه مستقیم و بی‌واسطه مهم‌ترین تحلیل‌ها در حوزه‌های راهبردی به تحلیلگران فارسی‌زبان است. کاملا روشن است که تحلیل‌های مندرج در این مقالات موضع روزنامه «وطن امروز» نیست. شاید در بسیاری از موارد «وطن امروز» دیدگاهی اساسا متفاوت داشته باشد و حتی در بقیه صفحات روزنامه به نقد آنها بپردازد.
همچنین بدیهی است در برخی از این مقالات رسانه برای رسیدن به نتایج دلخواه خود و عملیات روانی روی مخاطب هدف، تعمداً اطلاعات غلط و تحلیل‌های جهت‌دار گنجانده است.
مطالعه مستمر این مقالات این امکان را به خواننده خواهد داد با ذهنیت‌های راهبردی غرب درباره ایران یا دیگر تحولات مهم جهان آشنا شود.

اشتهای غربی‌ها برای ورود به بازار ایران زیاد شده است

توافق هسته‌ای، فروش موشک به تهران، ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای، انواع و اقسام قراردادها و... روسیه قراردادهای متعددی از این دست با ایران امضا کرده و البته تنها کشوری نیست که اشتهایش برای بازار ایران زیاد شده است. مسابقه آغاز شده است. یک‌ماه بعد از توافق چاچوب تاریخی منعقدشده بر سر برنامه هسته‌ای ایران در لوزان، مذاکرات در وین برای ورود به جزئیات، توافق قطعی که باید تا قبل از ۳۰ ژوئن منعقد شود، پیگیری شد. مذاکراتی دشوار که هر لحظه ممکن است از مسیر خارج شود، با این حال فقط همین طرح احتمال برداشته شدن تحریم‌های ایران حرکت به سوی «بهشت پارسی» راپدیدبخش کرده است. روسیه پیشاپیش حرکت را آغاز کرده است. کرملین حتی ۲۰ روز قبل با اعلام اینکه منعی برای تحویل سامانه ضدهوایی اس ـ ۳۰۰ به ایران نمی‌بیند، همه را شوکه کرد. قرارداد مربوط، سال ۲۰۱۰ برای اعمال فشار به ایران تعلیق شده بود. با این حال روسیه اعلام کرد ۶ ماه وقت برای ساخت آن لازم دارد. همزمان روس‌ها درباره ساخت ۲ راکتور هسته‌ای دیگر در نیروگاه بوشهر و ۴ راکتور در مکانی که بعدا مشخص می‌شود، با ایرانی‌ها مذاکره می‌کنند.

بالاخره اینکه معاون وزیر خارجه روسیه، سرگئی ریابکوف گفته بود او البته بعدا مسکو تکذیب کرد) روسیه می‌خواهد از ایران نفت بگیرد و در مقابل کالاهایی مانند غلات، مصالح ساختمانی، توربین‌های گازی و... به ایران بدهد. این پیشنهاد البته برای روسیه که اولین تولیدکننده طلای سیاه در جهان است و به نفت نیازی ندارد، تعجب‌آور بود اما این نکته را نیز باید در نظر گرفت که روسیه قصد دارد شریک انکارناپذیر ایران از زمان رفع تحریم‌ها باشد و با توجه به افزایش تولید نفت ایران بعد از لغو تحریم، به این وسیله بهای نفت را که رو به پایین خواهد رفت، مدیریت کند.

اما این تنها روسیه نیست که روی این بازار ۸۰ میلیون نفری تمرکز کرده است که به روی سرمایه‌گذاران باز می‌شود. اخیرا هفته‌نامه معتبر اکونومیست اعلام کرده است ایران با وجود تحریم‌ها هجدهمین اقتصاد جهان است و اینکه ایران به تجهیزات و فناوری برای بهره‌برداری از منابع غنی زیرزمینی‌اش نیاز دارد.

ایران اولین ذخایر جهانی گاز، چهارمین ذخایر نفت جهان، نهمین ذخیره مس و یازدهمین ذخایر سنگ آهن دنیا را در اختیار دارد.

اروپایی‌ها بویژه در روزهای استفاده از گاز ایران هستند تا ولینستگی خود را به نفت و گاز روسیه محدود کنند.

جز اینها هیات‌های بازرگانی آلمانی، فرانسوی، ایتالیایی، اسپانیایی، لهستانی و حتی چک راهی تهران شده‌اند تا این بازار در آستانه بازگشایی را از دست ندهند.

TRIBUNE DE GENÈVE

اقتصاد سیاسی دارن در زمان تحریم‌ها و پس از آن چگونه است؟

کوان هریس: بازار ایران ایجاد شده است. هتل‌های تهران پر است از گروه‌هایی از سرمایه‌گذاران اروپایی و آمریکایی که پیش از عزیمت به شهرهای گردشگری شیراز و اصفهان از مزایای بلندمدت سرمایه‌گذاری در ایران اطمینان می‌یابند. شرکت سرمایه‌گذاری شارلمانی کیپیتال (Charlemagne Capital) اخیرا از همکاری خود با شرکت فیروزه ایران خبر داد. اکنون که شرکت شارلمانی برای سرمایه‌گذاری در ایران اقدام کرده است، این پرسش مطرح می‌شود که گروه‌های بعدی کدام‌ها هستند؟ در حالی که دستیابی به توافق هسته‌ای با ایران نزدیک می‌شود، تجار خارجی به دنبال راهی برای ورود به بازار این کشور هستند. البته این مسأله آن اندازه که ما فکر می‌کنیم، جدید نیست. پس از سال ۲۰۱۱ هم که تحریم‌های شدیدی برضد ایران اعمال شد، همسایه‌های آسیایی این کشور بدون توجه به فشارهای آمریکا هیچ‌گاه روابط اقتصادی خود را با ایران به‌طور کامل قطع نکردند.

ترکیه و ایران اخیرا به منظور افزایش تجارت مرزی خود به یک توافق کاهش تعرفه دست یافتند. تلفن‌های همراه چینی و سیگارهای پاکستانی و ماشین لباسشویی‌های کره‌ای همچنان به سمت ایران سرازیر است. شهرهای جنوبی عراق با فولاد و سیمان ایران بازسازی می‌شوند. شرکت امارتی «مجید الفوطین» نیز یک فروشگاه بزرگ و بوق بزرگ را در غرب تهران اداره می‌کند. در سفرهای خود به ایران بین سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۳ هم با مدیران هندی فعال در صنعت پتروشیمی در اهواز، فعالان ساختمانی چینی در یزد و سرمایه‌گذاران یوان معادن در تبریز برخورد کردم. حتی با وجود اعمال تحریم‌های شدید برضد ایران درباره عدم خودکفایی بازار این کشور بزرگنمایی شده است. یکی از وقایع دوران ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد (۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳) این بود که وی مرزهای کشور را به روی واردات کالاهای مصرفی گشود و در عین حال دولت او میزان بی‌سابقه‌ای پول نقد وارد اقتصاد کرد. یکی از ایرانیان می‌گوید سال ۲۰۰۶ خیاط ترک من در جنوب تهران از من خواست از ترکیه یک روغن زیتون کمیاب و گرانقیمت برای همسرش بیاورم. سال ۲۰۱۱ همان روغن زیتون در تهران به‌راحتی پیدا می‌شد. به گزارش بانک مرکزی ایران، ارزش کلی واردات کالا و خدمات بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ همواره افزایش داشته و پس از آن شروع به کاهش کرده است اما حتی در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ هم ارزش کلی واردات بیش از یک دهه پیش از آن بوده است.

این روند لزوما به نفع اقتصاد ایران نبوده است. در ۳ سال گذشته حباب سرگردان مصرف و تردیدهایی که درباره بازار وجود داشته، به اقتصاد ایران آسیب زیادی رسانده است. به دنبال منزوی شدن از بازار جهانی، تحریم صادرات نفت و کاهش ارزش واحد پول، دولت احمدی‌نژاد درصدد برآمد برای مقابله با فشارهای بین‌المللی به جای در پیش گرفتن یک راهبرد منسجم، به شلوغ‌کاری بپردازد. با وجود آنکه دولت حسن روحانی از طریق مذاکره با غرب برای رفع تحریم‌های ایران تلاش می‌کند به آهستگی کشور را از مشکلات عبور دهد، اما اقتصاد ایران همچنان با ۱۰ سال پیش کاملا تفاوت دارد.

فعالیت‌های اقتصادی در ایران از جمله آنهایی که با بخش خصوصی مرتبط است، به طور قطع بخشی از اقتصاد کشور را تشکیل می‌دهد اما بخش بزرگ‌تری هم وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد. قشر متوسط اقتصادی نیز که تعداد آنها زیاد هم هست تحت کنترل دستان آهنی یک سازمان یکپارچه که در راس حکومت کشور قرار دارد، نیست. محسن صفایی‌فراهانی، معاون سابق وزیر صنایع و سیاستمدار اصلاح‌طلب تابستان گذشته گفت: دست‌کم ۱۲۰ نهاد اقتصادی وجود دارند که حدود ۵۰ درصد از تولید ناخالص داخلی ایران را تحت کنترل دارند.

واشنگتن‌پوست

جمهوریخواهان به‌دنبال تشدید لایحه توافق هسته‌ای ایران هستند

پاتریشیا زنگوله: سناتورهای جمهوریخواه آمریکا وعده دادهاند لایحه‌ای که به کنگره اجازه می‌دهد توافق هسته‌ای ایران را مورد بازنگری قرار دهد، سختگیرانه‌تر خواهد کرد. این موضوع، احتمال وقوع درگیری میان ۲ جناح جمهوریخواه و دموکرات را افزایش می‌دهد و می‌تواند باعث پیچیده‌تر شدن این تلاش‌ها و کاهش قابل تصویب این لایحه شود. «میچ مک‌کانل» رهبر اکثریت جمهوریخواه سنای آمریکا در این باره اعلام کرد انتظار «مناظره شدیدی» را دارد. وی در سخنرانی خود در سنای آمریکا در این باره گفت: «باید توجه داشته باشید که هیچ بخشی از قوانین، کامل نیست. سناتورهایی که همانند من، خواستار تشدید این لایحه هستند، در فرآیند دشوار لحاظیه، فرصت این اقدام را خواهند داشت. ما بزودی شاهد وقوع این فرآیند خواهیم بود» کمیته روابط خارجی سنای آمریکا ماه گذشته با ۱۹ رای موافق و بدون رای مخالف، خواستار نسخهای اصلاح شده از «قانون بررسی (بازنگری) هسته‌ای ایران» شد. این موضوع در کنگره آمریکا که شاهد اختلافات شدید میان ۲ جناح جمهوریخواه و دموکرات است، اقدامی کم‌نظیر و حاکی از اتحاد این دو جناح شمرده می‌شود. حامیان این لایحه خواستار ادامه این تلاش‌ها هستند تا بدین ترتیب، نمایندگان کنگره بتوانند درباره موافقتنامه هسته‌ای ایران از بازار جهانی، تحریم صادرات نفت و کاهش ارزش واحد پول، دولت احمدی‌نژاد درصدد برآمد برای مقابله با فشارهای بین‌المللی به جای در پیش گرفتن یک راهبرد منسجم، به شلوغ‌کاری بپردازد. با وجود آنکه دولت حسن روحانی از طریق مذاکره با غرب برای رفع تحریم‌های ایران تلاش می‌کند به آهستگی کشور را از مشکلات عبور دهد، اما اقتصاد ایران همچنان با ۱۰ سال پیش کاملا تفاوت دارد.

فعالیت‌های اقتصادی در ایران از جمله آنهایی که با بخش خصوصی مرتبط است، به طور قطع بخشی از اقتصاد کشور را تشکیل می‌دهد اما بخش بزرگ‌تری هم وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد. قشر متوسط اقتصادی نیز که تعداد آنها زیاد هم هست تحت کنترل دستان آهنی یک سازمان یکپارچه که در راس حکومت کشور قرار دارد، نیست. محسن صفایی‌فراهانی، معاون سابق وزیر صنایع و سیاستمدار اصلاح‌طلب تابستان گذشته گفت: دست‌کم ۱۲۰ نهاد اقتصادی وجود دارند که حدود ۵۰ درصد از تولید ناخالص داخلی ایران را تحت کنترل دارند.

واشنگتن‌پوست

اوباما با توافق هسته‌ای به ایران هدیه می‌دهد

پل ولفووتز: «مایکل مورل» معاون سابق رئیس سازمان سیا- شناخته‌شده‌ترین سازمان جاسوسی آمریکا- گفت: «گاهی اوقات نیازی به جاسوس نیست. کشورها دقیقا همان چیزی را که به آن فکر می‌کنند، انجام می‌دهند و درباره‌ای برنامه‌ریزی می‌کنند. به صورت علنی می‌گویند و شما تنها نیاز به گوش کردن دارید.» او اشاره می‌کند تازه‌ترین نمونه آشکار در این باره، سخنرانی اوایل ماه گذشته علی یونسی، وزیر سابق اطلاعات ایران و مشاور ارشد فعلی حسن روحانی رئیس‌جمهور ایران است. یونسی ۸ مارس در کنفرانس «ایران، مالی‌گرایی، تاریخچه و فرهنگ» در تهران اعلام کرد هدف ایران تبدیل شدن به قدرت مسلط منطقه‌ای و به‌طور خلاصه، بازگشت به «امپراتوری پارس» است. با به گفته خود یونسی: «ایران از زمان آغاز خود، [همیشه] ابعاد جهانی داشته است. ایران یک امپراتوری متولد شد. مقامات رهبران و مردمان ایران همواره در بعد جهانی فکر کرده‌اند.»

همانطور که جرگرازی ایسبای ایران گزارش داد، یونسی از ایران و فرهنگ ایرانی گسترده‌تر صحبت کرد که اتحادی طبیعی در این منطقه تشکیل می‌دهد: منطقه‌ای که براساس تعریف یونسی، از مرزهای چین و شبه‌قاره هند تا شمال و جنوب قفقاز و خلیج فارس امتداد خواهد داشت. یونسی با کلماتی که یادشد شبیه ادعاهای روسیه مبنی بر محافظت از مردم منطقه» صحبت کرد. «چرا که تمام آنها مردم ایران هستند. ما از همه مردمی که در فلات ایران زندگی می‌کنند حمایت می‌کنیم. ما از آنها در برابر تفکر فسیل شده اسلامی (احتمالا اشاره به جنگجویان داعش است)، تفکر تکفیری و بی‌خدایی رژیم عثمانی جدید [ترکیه]، رژیم وهابی [عربستان سعودی]، رژیم‌های غربی و صهیونیسم دفاع خواهیم کرد.»

تحریف اعراب و به طور خاص عربستان سعودی حتی درباره اسلام کاملا آشکار بود. یونسی افزود: «هر چیزی که مربوط به ایران شود حتی اسلام پیوند می‌یابد. هنگامی که اسلام به ایران رسید، موج عربیسم، نژادپرستی و ناسیونالیسم، در نهایت به اسلام ناب تبدیل شد.» یونسی با کلماتی که نمی‌توانند نگرانی‌ها را رفع کنند، گفت: «عربستانی‌ها درباره حمایتی که ایران به عراق ارائه می‌دهد، نگرانند اما این ترس نابجاست چرا که عربستان سعودی خودش تاوان از مبارزه با اندیشه قسیل‌شده اسلامی در منطقه (گروه داعش) است.» سخنان یونسی موجب اعتراض در سراسر جهان عرب شد. این خشم شامل آیت‌الله علی سیستانی، رهبر معنوی شیعیان عرب عراق نیز بود که نماینده رسمی وی در طول مراسم نماز جمعه در حرم [امام] حسین [ع] در کربلا بیانیه‌ای خواند وی در این بیانیه، این ادعاها را که حق حاکمیت عراق را تهدید می‌کند محکوم کرد و اشاره‌های آشکار به سخنان یونسی داشت. مقامات ایرانی به سرعت خود را از اظهارات یونسی دور کردند. علی لاریجانی، رئیس مجلس ایران ترجمه نادرست را مقصر دانست. این ادعا برای چنین نظرات گسترده‌ای معتبر نیست. یونسی به دلیل اظهارات خود به دادگاه ویژه روحانیت احضار شد و با اتهام بیان اظهاراتی ضد امنیت ملی روبه‌رو است. یونسی اینطور از خود دفاع کرد که درباره وحدت تاریخی و فرهنگی بین ایران و همسایگانش کشورهای قدرتمند جهان، تهدید کرد این لایحه را وتو خواهد کرد. پس از آنکه بسیاری از دموکرات‌ها به جمهوریخواهان پیوستند و از این لایحه اصلاح شده حمایت کردند، کاخ سفید در این باره اعلام کرد در صورتی که این لایحه بدون وقوع تغییرات عمده به تصویب برسد، اوباما نیز آن را امضا خواهد کرد. شمار زیادی از جمهوریخواهان آمریکا اعلام کردند لحاقیهایی را برای افزودن به این لایحه معرفی خواهند کرد که به احتمال زیاد باعث مخالفت دموکرات‌ها خواهد شد. این لحاقیه‌ها شامل ایفای مادای خواهد بود که براساس آن، اوباما موظف است اطمینان حاصل کند ایران در حال حمایت از تروریسم در هیچ جای دنیا نیست. از دیگر مواد این لحاقیه‌ها می‌توان به موادری اشاره کرد که براساس آنها در برابر تفکر فسیل شده اسلامی (احتمالا اشاره به جنگجویان داعش است)، تفکر تکفیری و بی‌خدایی رژیم عثمانی جدید [ترکیه]، رژیم وهابی [عربستان سعودی]، رژیم‌های غربی و صهیونیسم دفاع خواهیم کرد.»

American Enterprise Institute

خوشبینی به توافق هسته‌ای به معنای زندگی در رؤیاهاست

مورتیمر زوکرمن: اوباما در مذاکرات با ایران به دنبال رنگین‌کمان بود است. وی وعده‌های رؤسای جمهوری هر دو حزب [آمریکا] به جهان متمدن طی دهه‌ها را رها کرده است. وی با تأکید مکرر بر اینکه آمریکا هرگز به ایران انقلابی اجازه نخواهد داد سلاح‌های هسته‌ای به دست آورد که مسابقه تسلیحاتی جدیدی را تضمین خواهد کرد، ملت آمریکا را گمراه کرده است. در حقیقت یک مسابقه تسلیحاتی پیش از آغاز شده است. گزارش‌های موثق حاکی است پاکستان برای ارسال یک بسته اتمی به عربستان سعودی آماده است. عربستان سنی مخالف خرابکاری ایران شیعی در سراسر منطقه است اما تهران همچنین فراتر از خطوط مذهبی فعالیت می‌کند. با آنکه حمامی سنت، ایران میلیون‌ها دلار برای این گروه تروریستی ارسال کرده است. حماس کنترل غزه را در دست دارد تا شبکه تونل‌ها را که ارتش اسرائیل در تابستان گذشته تخریب کرد، بازسازی کند. سخنان اخیر رئیس مونیز، وزیر انرژی اوباما که طرف مذاکرات بوده است نشان می‌دهد اوباما تا چه حد آماده است رؤیای مذاکرات را دنبال کند. رئیس‌جمهور در سال ۲۰۱۳ این حرف مانند یک جرم برخورد شود». آن طور که مورل نیز می‌گوید ایران راهبردی بزرگ برای پیگیری اهدافی دارد که یونسی در سخنانش به روشن آنها اشاره کرد این راهبردی است که به استفاده از گروه‌های وابسته نظیر حوثی‌ها در یمن، حزب‌الله در لبنان، رژیم اسد در سوریه یا حتی گروه‌هایی مانند حماس در غزه پشدت وابسته است.

مورل در حالی که از چارچوب توافق هسته‌ای که دولت اوباما اعلام کرد دفاع می‌کند، اذعان دارد این وضع منابع بیشتری به ایران برای پیگیری راهبرد گسترده‌اش می‌دهد؛ همانطور که یونسی به روشنی به آن اشاره کرد.

به گفته مورل، اکنون این موضوع مهم‌تر از هر زمان دیگری است که آمریکا برای مقابله با ایران و مهار این کشور، راهبردی داشته باشد. اوباما اخیرا ابراز امیدواری کرد: «ایران شروع به درک این موضوع کند که اگر پرداختن به مجموعه‌ای از جنگ‌های نیابتی در سراسر منطقه را متوقف کند، به سبب وسعت، منابع و مردم خود، قدرتی بسیار موفق در منطقه خواهد بود.»

اما اهمیت راهبردی است. توافق هسته‌ای که بسیاری از چیزهایی که رژیم ایران می‌خواهد در اختیار آن قرار خواهد داد و منابع عظیم بیشتری به سوی تهران برای اجرای فعالیت‌های تهدیدکننده‌اش سرازیر خواهد کرد، بعید است چنین تغییری در دیدگاه تهران به وجود بیاورد. ایران به احتمال زیاد اقداماتی عکس این وضع انجام می‌دهد.

امریکن اینترپرایز

THE WALL STREET JOURNAL

«اگر در حقیقت وی بتواند طرحی معتبر ارائه کند که بگوید ایران به دنبال انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز است و ما [ایرانی‌ها] به دنبال سلاح‌های هسته‌ای نیستیم و می‌خواهیم بخشی از یک ساختار تایدشده بین‌المللی باشیم به‌طوری که همه دیگر کشورهای جهان بدانند آنها به دنبال سلاح‌های هسته‌ای نیستند، آنگاه در حقیقت آنها می‌توانند روابط و اقتصادشان را بهبود بخشند و ما باید این مساله را آزمایش کنیم». ما اینجا در پایان رنگین‌کمان هستیم و به نظر می‌رسد می‌خواهیم توانایی هسته‌ای به ایران بدهیم، کشوری که ما آن را تهدیدی عمده می‌نامیم. جای تعجب نیست که عربستان سعودی و مصر بر توسعه توانایی‌های هسته‌ای مشابه اصرار می‌ورزند. متحدان سنتی آمریکا به این نتیجه رسیده‌اند که آمریکا همکاری موفت ایران را با موافقت با سلطه نهایی این کشور معاوضه کرده است. تحریم‌هایی که ایران را به پای میز مذاکره کشاند، سال‌ها طول کشید تا وضع شود. این تحریم‌ها توانایی ایران را در تجارت در بازار جهانی مختل کرد. معنوعیت معاملات بانکی بویژه تاثیری فلج‌کننده داشته است چون شرکت‌های بین‌المللی برای به دست آوردن چند دلار در ایران، خطر قرار گرفتن در فهرست‌های سیاه آمریکا و اتحادیه اروپایی را به جان نمی‌خرند. بسیاری از کسانی که این مشکل را بررسی کرده‌اند، معتقدند اگر تحریم‌ها باقی بماند تهران را تحت فشار قرار خواهد داد و امتیازات بیشتری از آن خواهد گرفت. به نظر می‌رسد رئیس‌جمهور اوباما عمدا رفتار خصمانه ایران و نفوذ فزاینده‌اش در بیروت، دمشق، بغداد و صنعا را نادیده می‌گیرد. ایران راه‌ها را تحریم‌ها ممکن است حتی تهاجمی‌تر شود. هیچ راهی که اوباما ۳ سال پیش وضع کرد مقایسه کنید. اوباما با اشاره به حسن روحانی رئیس‌جمهور جدید و خندوری ایران گفت:

بریح چگونه به دشمن خدمت می‌کند؟

یادداشت‌روز ادامه از صفحه اول

تقریبا اکثر مدیران «پروژه پل» از دانشجویان سابق دانشکده مذکور هستند که با مدیریت و راهنمایی برخی اساتید خود به دانشگاه‌های خارج از کشور سفر کرده و پس از آن با هدایت همین استادان به قصد خدمت محدود هم که شده بعضا با مدال «رهبران جوان جهانی» با حفظ سمت در برترین شرکت‌های اقتصاد سرمایه‌داری، برای تشکیل شبکه بومی و اجرای سیاست‌های جهانی به کشور سفر می‌کنند.

■ **پایگاه بومی کاپیتالیسم**

از دوره تکیه زدن هیلاری کلینتون پسر وزارت خارجه آمریکا، در پروژه حمایت از «تبادلات علمی» میان آمریکا و کشورهای هدف، می‌توان یک تغییر جهت اساسی یافت. به این ترتیب که وزارت خارجه آمریکا اعلام کرد هدف اصلی از برنامه تبادل، تربیت نخبگان جوامع هدف براساس ارزش‌های آمریکایی و تلاش برای بازگرداندن آنها به زادگاهشان برای اجرای سیاست‌های جهانی است.

به این ترتیب شبکه نخبگان جهانی شده ایرانی، با همکاری بی‌نظیر وزارت خارجه آمریکا و تغییر قوانین صدور ویزای دانشجویی با قابلیت سفر مکرر به ایران، به ناگاه تصمیم گرفت با ثبت شرکت در کانادا، ایران و آمریکا به حفظ جریان نخبگی میان ۲ جامعه در قالب ایجاد «پل» کمک برسانند!

■ **شبکه نخبگان جهانی شده**

هم اکنون در کشور چندین مرکز با هدف حفظ «پل ارتباطی» میان نخبگان ایرانی و تربیت‌شدگان سیستم رقیب وجود دارد از «انجمن بین‌المللی مدیران ایرانی» که از اولین موسسان آن سیامک نمازی مشهور است تا شبکه آریانا و Iranian Business School (IBS)! اما اهمیت این پل‌سازی و شبکه‌سازی چیست؟

■ **جهانی‌سازی اجباری درونی**

۱- مهم‌ترین هدف جهانی‌سازی، تضعیف حاکمیت‌های ملی با ایجاد شبکه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و نخبگانی موازی با ساختار حاکمیت است. همه شرکت‌های نام برده موظفند با ارائه خدمات علمی به نخبگان سالم ایرانی، آنها را با سمت و سوی سیاست‌های هماهنگ کنند؛ هدفگذاری‌ای نرم که از درون آن جنبش‌های اجتماعی مهمی ضد حاکمیت شکل می‌گیرد. راز کوچ دسته‌جمعی شبکه مذکور در ایام فتنه ۸۸ از کشور نیز در موضع‌گیری واحد همه آنهاست. چرا که در چنین شبکه‌های جایی برای حکمرانی «سلایق و علایق» وجود ندارد و برای مدیریت و اقتصاد و پیشرفت و سایر موارد جزءهایی از پیش تهیه شده موجود است. علاوه بر آن از تاثیرگذاری منفی شبکه مذکور بر مدیریت اجرایی کشور نیز نمی‌توان غافل شد؛ کما اینکه برخی متخلفان و متهمان با سرعتی بی‌نظیر بدون پاسخگویی درباره نشست و برخاست در اندیشکده‌های صهیونیستی- آمریکایی در حال تلاش برای سرنگونی نظام، از ابتدای کار دولت جدید به کشور بازگشتند!

■ **تقلب سیستماتیک استعماری**

۲- آنها برای تاثیرگذاری حداکثری بر جامعه نخبگان مستقل ایرانی و شبکه‌سازی نیازمند «حمایت و توجه»، «سرمایه» و «ایجاد شغل» هستند. این مسیری است که هر نخبه وطن‌پرست ملی را پس از فارغ‌التحصیلی، به علت عدم تشکیل زیرساخت‌های بومی از پا درمی‌آورد. پس در فضایی که دولت به وظیفه خود در اتصال صنعت به دانشگاه عمل نمی‌کند، سر برآوردن چنین شبکه‌ای با حمایت مادی و معنوی غول‌هایی همچون گوگل و ایل و یاهو از قدرت جذب بالایی برخوردار است. مزیت نسبی شبکه مذکور «ایجاد شغل» و «آموزش راه و رسم کارآفرینی» با شبکه کردن نخبگان ایرانی و تبدیل تدریجی آنها با ایجاد آلودگی‌های اقتصادی مضاعف در فضای جهانی‌سازی و تجارت جهانی از «نخبه ملی» به «نخبه جهانی‌شده بی‌وطن» است. مهم‌ترین مشکل نخبگان جهانی‌شده تن دادن به «انقلاب سیستماتیک» در عرصه‌های رشد و پیشرفت ملی است. اینها همان گروهی هستند که به واسطه تربیت در سیستم دشمن، معنا و مفهوم «اقتصاد مقاومتی» و «خودکفایی» را درک نمی‌کنند. «تحریم» را حاصل اشتباهات حاکمیت ملی برمی‌شمارند و هر جا به اصطلاح تقابلی میان خواست همان اندک کشورهای تربیتگر مشهور به «جامعه جهانی» و ایران ایجاد می‌شود، رای به «عقب‌نشینی» تحت عنوان «تعامل جهانی» می‌دهند. این وبروس نخبگان جهانی شده است که هماهنگی با سیاست‌های غیرملی را بر «تفکر و ابداع ملی» ترجیح می‌دهند و به علت ضعف بنیه و اراده ملی در خارج از شبکه‌سازی سیستم سرمایه‌داری قادر به ارتزاق و رشد و پیشرفت نیستند. به همین جهت است که باز شدن مسیر واردات و تعامل با زیرساخت سرمایه‌داری را پیش‌فرض همه تزهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی‌شان می‌دانند.

■ **وطن‌پرستان سخت‌کوش**

در مقابل این گروه «نخبگان ملی» قرار دارند که «تقلب استعماری»، را به بهانه دستیابی به پیشرفت‌های کلان‌های محدود پذیرا نیستند. امثال شهید شهریاری و احمدی‌روشن، علیه‌محمدی قطعه از این گروه جای می‌گیرند. اینها گروهی هستند که تحریم‌ها را دور می‌زنند، ساعت‌ها در آزمایشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های ملی وقت صرف می‌کنند و مسیر خودکفایی و بازوری اقتصاد مقاومتی ملی را به شاگردان خود آموزش می‌دهند.

■ **پایبندی به آرمان‌های بیگانه**

۳- نخبگان شبکه رهبران جهانی، به علت تربیت در سیستم غربی، تناقضات خود با بسیاری از ضدارزش‌های جامعه آمریکایی را حل و فصل کرده‌اند به همین جهت به طور معمول از ارتباطات گسترده‌ای با اندیشکده‌های سیاسی و گروه‌های ضد حاکمیتی برخوردارند به طور مثال گوگل به عنوان حامی سیستم مشروح، پلی میان گروه مذکور و «بنیاد نیوآمریکا» است. شبکه اتحاد ایران (IAAB)، رابط اندیشکده تایاک است و انجمن بین‌المللی مدیران با واسطه به «بیلسون سنتر»، «ویدرو ویلسون»، «تایاک» و «آلیانس» و وزارت خارجه آمریکا متصل است. در سایت وزارت خارجه آمریکا هدف از دیپلماسی عمومی اینگونه بیان شده است: «خط مشی اصلی دیپلماسی عمومی دولت ایالات متحده متوجه ساختن، مطلع کردن و تاثیر گذاشتن بر جوامع خارجی برای بالا بردن درک آنها از ارزش‌های آمریکایی، سیاست‌ها و برنامه‌های دولت آمریکاست».

■ **دلال سرمایه‌داری یا کارآفرین؟!**

در ابتدای تشکیل شبکه مذکور، بدنام‌ترین دلالان ایرانی شرکت‌های نفت و گاز جهانی که مفتخر به امضای قراردادهایی همچون کرسنت و استات اویل و توتال با دولت کارگزاران بودند، به عنوان «کارآفرین» و موسسان شبکه، در جلسات با نخبگان ایرانی ملی به سخنرانی می‌پرداختند. پیش از افشای ماهیت این جریان در فتنه ۸۸ فیلم‌های سخنرانی‌های باقر نمازی، سیامک نمازی، پری نمازی، بیژن خواجه‌پور و عباس ـ م در اینترنت وجود داشت. افرادی که پس از دستگیری برخی از آنها در ایام فتنه به جرم ارتباط با دولت‌های متخاصم و مدیریت شبکه NGOهای داخلی برای لشکرکشی خیابانی، یکی از مشهورترین خبرگزاری‌های اقتصادی جهان مدعی شد: «آیا دولت ایران نگران نیست که با دستگیری این افراد، همه سرمایه‌گذاران خارجی، یکجا ایران را ترک کنند؟» مهم‌ترین مشکل آنها بسته شدن مسیر دلالی شرکت‌های کلاهبردار بود که پس از ایجاد تغییر در مسیر سیاست خارجی ایران، کشور را ترک کرده بودند. البته در این میان بعضا از چند کارآفرین موفق و مشهور نیز دعوت می‌شد تا ماهیت شبکه دلالی به سرعت افشا نشود. اهمیت تقلب استعماری گروه مذکور در مسیر رشد و پیشرفت ملی جامعه نخبگانی کشورمان، اینجاست که معلوم می‌شود. دلالان هماهنگ با سیاست‌های وزارت خارجه آمریکا به جای کارآفرین و رهبر جهانی به جامعه ایرانی به عنوان یک نمونه موفق «رشد گلخانه‌ای» با انبوهی از ثروت ناشی از وطن‌فروشی اقتصادی و سیاسی، نمایش داده می‌شوند.

■ **دانشگاه وابسته، ملت وابسته**

این گروه نخبگانی شکل گرفته در خارج از مرزهای کشور، دانسته یا ناندانسته رهبری ایجاد تغییرات نرم مانداگر در جامعه ایرانی را با هدفگذاری ابتدایی از مسیر «اقتصاد و توسعه وابسته» در پیش گرفته‌اند و با ساختارسازی موازی با حاکمیت، مسیب اصلی قدرت‌افزایی سیاسی گروهی از دلالان اقتصاد سرمایه‌داری و فراهم‌کننده پیشرفته‌ترین ساز و کارهای استثماری نوین با جدیدترین و طبیعی‌ترین بزک‌ها در حوزه حمایت از «رشد و توسعه جریان‌های علمی» در کشورهای در حال توسعه هستند. چشیدن از میوه ممنوعه این درخت تقلبی توسعه، موجب می‌شود سیستم اجتماعی نخبگان فراملی هرگز رای به عبور از مسیر سخت و پر مخاطره خودکفایی و توسعه بومی ندهد و بدنبال خود مجموعه‌ای از شرکت‌های استعمارگر چندملیتی را به عنوان «پلیان توسعه آسان» حرکت دهد. علاوه بر آن گرای شبکه‌های سالم شکل گرفته خارج از شبکه مذکور را نیز در قالب «جشنواره کارآفرینی پل» به طرف خارجی داده و به ساختار جهانی «IBRIDGE» به جهت هماهنگی با اهداف غیر ملی معرفی می‌کند. این آلودگی سرطانی، مسری است و از قابلیت نابودی آینده یک ملت به دست «پلندمسازان خود» برخوردار است. به همین دلیل بود که امام رحمه‌الله علیه فرمودند: «معنی اسلامی شدن دانشگاه این است که استقلال پیدا کند و خودش را از وابستگی به غرب و شرق جدا کند و یک مملکت مستقل، یک دانشگاه مستقل و یک فرهنگ مستقل داشته باشیم».